

SŁUŻBA /relacje we wspólnocie - otwarcie na braci, współpraca/

„Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu”. /Mk 10, 43-45/

BYĆ DLA INNYCH

Każde powołanie polega na służbie innym. Istotnie być osobą, znaczy być wezwanym do służby pełnej miłości dla drugich. Nikt nie żyje tylko dla siebie. Każdy z nas żyje dla innych i dla Boga. Każdy ma w Królestwie Bożym do spełnienia swoje wyjątkowe zadanie i dla jego wypełnienia został obdarzony jakimś darem lub zdolnością. Każdy jest też obarczony odpowiedzialnością odkrywania i rozróżniania przy pomocy wspólnoty, jaki to jest dar i jaka postługa. Spotkania wspólnotowe, podczas których dzielimy się swoimi przeżyciami i słuchamy siebie nawzajem, przyczyniają się do wzrostu miłości, uwalniają od lęku i bojaźni. Służba każdego z członków wspólnoty staje się skuteczniejsza, bo jesteśmy wzmocnieni, nastawieni na miłość, nie szukamy siebie, ale drugiego człowieka.

Być dla innych to skierować swoją uwagę ku drugiemu człowiekowi, to zaangażować się, uświadomić sobie więzi i wzajemną przynależność. Być dla innych to umieć wysłuchać drugiego, postawić się na jego miejscu, okazać zrozumienie i zainteresowanie.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego

Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. /1 Kor 12,4-7/

Jako dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał. Jeżeli kto ma [dar] przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże. Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen. /1P 4,10-11/

On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego. Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi. Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary - przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości. /Ef 4,11-12.15-16/

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Co jest celem służby? Dlaczego mam służyć?

Jak Bóg wspiera człowieka w jego służbie?

5. Modlitwa

Spotkanie kończymy modlitwą dziękczynną za wszystkie dary i zdolności, którymi możemy służyć innym.